

ΟΛΜΕ

Αθήνα, Νοέμβρης 2007

**8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ,
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

Στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Δράσης κατά της Κλιματικής Αλλαγής, η ΟΛΜΕ συμμετέχει μαζί με πολλούς άλλους κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς φορείς στις μαζικές εκδηλώσεις που θα γίνουν στο Σύνταγμα στις 13.00. Παράλληλα, στο διάστημα 4-15 Δεκέμβρη συνέρχεται στο Μπαλί η Παγκόσμια Σύνοδος του ΟΗΕ για να συζητήσει μέτρα για τη μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου που ευθύνονται για την υπερθέρμανση του πλανήτη μας.

Σε διεθνή κλίμακα τα φαινόμενα όπως η ερημοποίηση, η τήξη των πάγων, οι πρωτοφανείς πλημμύρες, οι συχνότεροι και περισσότερο καταστροφικοί τυφώνες και κυκλώνες (π.χ. Μπαγκλαντές κ.α.) είναι σήματα κινδύνου για την έκταση της καταστροφής που συντελείται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη που μας φιλοξενεί. Η αρνητική αυτή κατάσταση, αν δεν ληφθούν άμεσα και δραστικά μέτρα, μπορεί να εξελιχθεί ταχύτατα σε πανανθρώπινη τραγωδία. Την ίδια στιγμή όλο και πιο συχνά, όλο και περισσότεροι μιλούν πλέον για μη αναστρεψιμότητα του φαινομένου. Το τραγικότερο όμως είναι ότι πρωταγωνιστές είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι. Ακριβέστερα, οι λίγοι και τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντά τους. Αυτοί που αναγορεύουν τα κέρδη των επιχειρήσεών τους σε υπέρτατη αξία.

Στη χώρα μας φέτος το καλοκαίρι αντιμετωπίσαμε τους περισσότερους από κάθε άλλη φορά καύσωνες και τις φονικότερες πυρκαγιές, καθώς χάθηκαν δεκάδες ανθρώπινες ζωές. Παρακολουθήσαμε όλοι τις πρωτόγνωρες στιγμές πόνου και εγκατάλειψης που βίωσαν οι κάτοικοι πολλών περιοχών τις οποίες έπληξαν οι πυρκαγιές αυτές. Καταστράφηκαν 3.000.000 περίπου στρέμματα (Ηλεία, Αρκαδία, Μεσσηνία, Λακωνία, Εύβοια κ.λπ.) με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί πολύ σοβαρά η κατάσταση, όχι μόνο ως προς τα ακόμη πιο ακραία καιρικά φαινόμενα που επακολουθούν, αλλά και σε ό,τι αφορά το οικοσύστημα γενικότερα και την οικονομία των περιοχών αυτών. Το κόστος στην πραγματικότητα είναι ανυπολόγιστο. Το τοπίο άλλαξε και το χρώμα της στάχτης έβαψε όχι μόνο τη γη αλλά και τις ψυχές των ανθρώπων.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η βίαιη αλλαγή που συντελείται, λόγω της υπερθέρμανσης του πλανήτη μας, καθιστά εξαιρετικά επιτακτική και επείγουσα την ανάγκη να εγκαταλειφθούν σκέψεις και σχεδιασμοί για προσφυγή στη χρήση πυρηνικής ενέργειας - αντί του τεχνητά πανάκριβου πετρελαίου- και να δρομολογηθούν **άμεσα** πολιτικές αποκλειστικής, κατά το δυνατό, χρήσης ήπιων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Και αυτό είναι ζήτημα πολιτικής επιλογής και όχι τόσο οικονομικών προϋποθέσεων. Για παράδειγμα, δεν είναι απαγορευτική συνθήκη για την οικονομία των ΗΠΑ η διάθεση του ποσού των 100 δισ. δολαρίων το χρόνο, όσο θα κόστιζε δηλαδή η υπογραφή τους στην Συνθήκη του Κιότο, για μείωση της χρήσης των ορυκτών καυσίμων!

Είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί πλέον το ενεργειακό πρότυπο να στηρίζεται σε ρυπογόνα καύσιμα και σε σπάταλες ενεργειακές πολιτικές. Η κυριαρχία του Ι.Χ. αυτοκινήτου και η διαρκής επέκταση των «μη καθαρών» ενεργοβόρων μεταφορικών δικτύων, καθώς και η βιομηχανική ανάπτυξη χωρίς περιβαλλοντικές μελέτες και τους απαραίτητους περιορισμούς, αποτελούν τις κύριες αιτίες της κλιματικής αλλαγής.

Χρειάζονται, επίσης, ριζικές αλλαγές στο πρότυπο παραγωγής και κατανάλωσης. Πρέπει οι πολίτες των αναπτυγμένων χωρών του κόσμου «να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους» και να αλλάξουν τις επιζημίες για το περιβάλλον και το κλίμα καταναλωτικές τους συνήθειες. **Σημαντική μπορεί να είναι και η συμβολή των εκπαιδευτικών πολιτικών, μέσω των οποίων διαπαιδαγωγούνται οι νέοι άνθρωποι και διαμορφώνονται οι συνειδήσεις των αυριανών πολιτών.**

Μπορεί το πρόβλημα του κλίματος να είναι παγκόσμιο, η αντιμετώπιση του όμως πρέπει να αναζητηθεί **και** σε πολιτικές τοπικής κλίμακας. Μεγάλες πόλεις στην Ευρώπη π.χ., έχουν ήδη δράσει δυναμικά. Οι Λονδρέζοι οδηγοί πληρώνουν διόδια για να κυκλοφορήσουν στο κέντρο, το Παρίσι εφοδιάστηκε με χιλιάδες ποδήλατα, η Βαρκελώνη οργάνωσε μια μεγάλη εκστρατεία για την ηλιακή ενέργεια. Στην αμερικάνικη ήπειρο, το Λος Άντζελες αντικαθιστά τους φοίνικες με βελανιδιές που δημιουργούν βλάστηση και το Σικάγο ενθαρρύνει τη φύτευση στις ταράτσες των κτιρίων.

Για όλα αυτά έχουμε λόγους να ανησυχούμε. **Έχουμε όμως και λόγους για να αισιοδοξούμε και να ελπίζουμε!**

Καλούμε από την πλευρά μας,

κάθε συνάδελφο-ισσα, τους μαθητές και τις μαθήτριές μας, τους γονείς τους και κάθε πολίτη της πατρίδας μας να ενώσουν τη φωνή τους, να εντείνουν και να συντονίσουν τη δράση τους με όλα τα κινήματα που δραστηριοποιούνται, που δίνουν αγώνες παντού, στη χώρα μας και σε όλο τον κόσμο, σε κάθε γειτονιά, σε κάθε Δήμο, για τη σωτηρία του πλανήτη. Όλοι μαζί να απαιτήσουμε και να επιβάλουμε:

- να εφαρμόσει επιτέλους η Ελλάδα το πρωτόκολλο του Κιότο και να συμμετάσχει σε μια νέα συμφωνία για την δραστική μείωση των εκπομπών αέριων ρύπων,
- να ληφθούν αυστηρά αντιρρυθπαντικά μέτρα στη βιομηχανία και τα εργοστάσια παραγωγής ενέργειας,
- να σταματήσει επιτέλους κάθε νέα δόμηση στους δημόσιους χώρους στην Αττική, για να παραμείνουν επαρκείς ελεύθεροι και πράσινοι χώροι,
- την ουσιαστική επέκταση των σιδηροδρομικών δικτύων, την ενίσχυση των δημόσιων μέσων μεταφοράς γενικότερα, και τη διαμόρφωση των απαραίτητων όρων για την ευρεία χρήση του ποδήλατου,
- την ενίσχυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Ζητούμενο είναι να μπει, επιτέλους, φρένο στην ανεξέλεγκτη κλιματική αλλαγή, που όχι μόνο υποβαθμίζει ραγδαία την ποιότητα της ζωής μας, αλλά απειλεί θανάσιμα κάθε ζωή στη Γη.

Δηλαδή την ίδια τη ζωή μας!